

at udføre for den almindelige Veiskasses Regning. Det er til første Behandling, denne Sag foretages. Udvalgets Betænkning har i sin Tid været omdeelt. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Den af Udvalget (Tillisch, Bertelsen, Funder, Lüttichau og B. C. Jørgensen) afgivne Betænkning findes i Anhang B. til Rigsdags-tidenden under Nr. II.

Ordføreren (Lüttichau): Udvalget har holdt sig til Lovudkastets Indhold, hvad angaar de forskellige Hovedlandeveies Anlæg, som deri ere foreslaaede for Nørrejylland, fra Punkt 1 til Punkt 7, og har kun tilladt sig at tilføje under Nr. 8 et Bearbejde mellem Aarhus og Ringkjøbing. Aarsagen dertil er den, at man iaar, ligesom paa den forrige Rigsdag, ønsker, at Landeveisarbejderne i Nørrejylland maatte tilendebringes i en kortere Tid end den, der er calculeret. Det er et almindeligt Ønske i Provindsen at see disse Landeveisarbejder snart tilendebragte. De Hovedlandeveie, der staae tilbage, blive at gjennemføre i Egne, hvor de ville stifte megen Nytte og bidrage til, at større Hedestrætninger snarere kunne blive opdyrkede. Udvalget forventer, at det ærede Ministerium ikke vil have Noget imod det gjorte Forslag, og — det er jo egentlig et Pengespørgsmaal — det haaber ligeledes, at det ærede Thing vil understøtte det.

Indenrigsministeren: Det ærede Udvalg har først bragt et almindeligt Spørgsmaal under Overveielse, som ikke refererer sig alene til denne Lov, men ogsaa til Arbejderne for de følgende Aar, idet det nemlig har foreslaaet en saadan Forandring af den i forrige Aar fremlagte Plan til en succesfuld Tilendebringelse af Hovedlandeveisarbejderne i Jylland, at disse, istedetfor at Planen gif ud paa at tilendebringe dem i 10 Aar, indtil Aaret 1862—63, skulde tilendebringes i 6 Aar. Jeg skal tillade mig at erindre, at, om der endogsaa her af Landsstingets tidligere Udvalg blev fremhævet det Ønskelige i en hurtigere Tilendebringelse, foreligger der dog ikke Noget fra noget af Thingene selv om, at man ikke var tilfreds med den Plan, som var forelagt, og som gif

ud paa en betydelig Paaspyndelse fremfor det, der tidligere havde været tilfattet, ligesom ogsaa Rigsdagen kun optog i Finantsloven og Kongen samtykkede i, at der under extraordinaire Udgifter ifjor blev anvendt 78,000 Rbd. mere, end der fra Regjeringens Side dengang var bragt i Forslag efter de ældre Regler, Noget, som iaar atter er fæstet, idet omtrent det samme Beløb, nemlig 75,000 Rbd., er lagt til. Naar man nu vil gaae videre og sætte 6 Aar istedetfor 10, saa maa der naturligviis hvert Aar udredes et endnu betydeligere Beløb. Dette gaaer nu ud paa et finantsfæst Spørgsmaal, som ogsaa den ærede Ordfører rigtigen bemærkede. Det er et Spørgsmaal, som navnlig hører under Finantsministerens Bedømmelse, hvorledes de Pengemidler, Staten har til sin Raadighed, skulde kunne fordeles imellem de forskellige Formaal. Det er ganske sandt og kan jo ikke nægtes, at det er meget ønskeligt, at Hovedlandeveisarbejderne fremmes i Jylland; men der er naturligviis mange andre Formaal, hvis Fremme ogsaa er meget ønskelig, og Afveielsen af de forskellige Formaal hører under Finantsbestyrelsen og til Finantslagersnes Forhandling i Rigsdagen. Den Lov, som her foreligger, gaaer egentlig kun ud paa Følgesordenen af Arbejderne, og det staaer i dette Øieblik aabent, hvor mange Penge der ved Finantsloven ville blive bevilgede. Det er jo rigtignok ikke vel tænkeligt, at det, som Regjeringen har bragt i Forslag, og som ogsaa forrige Aar blev bevilget, skulde blive nedsat; men, om det skal foretages, vil derimod beroe paa Forhandlingerne under Finantslagersnes. Jeg skal navnlig henlede Thingets Opmærksomhed paa, at foruden andre Udgifter, som forestaae i den nærmeste Tid, er der ogsaa Spørgsmaal om Godtgjørelse for de extraordinaire Krigsfjersler, hvilket er en Gjenstand, med Hensyn til hvilken der for Tiden forhandles mellem Finants- og Indenrigsministeriet om et Lovforslag, og som i ethvert Fald ganske sikkert vil fordre et betydeligt Beløb.

Det er ligeledes det høitagede Thing bekendt af Bemærkningerne til Finantsloven, at der er meget store Vandarbejder, som paa tænkes, navnlig er der Spørgsmaal i næste Finantsaar om Indseilingen til Ribe, hvortil